

BA MƯỜI HAI NĂM...

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

**Ba mươi hai năm rồi đó Em
Nỗi buồn trong Ta mãi dài thêm.
Hơn mười ngàn ngày khô khát vọng
Hơn mười ngàn mơ xuyên bóng đêm !**

**Ba mươi hai năm rồi Em có hay
Sông đau núi khổ vẫn phơi bày.
Nỗi quên giăng co quanh nỗi nhớ
Lạc loài ta mỗi cánh chim bay.**

**Em đã chìm sâu hoa xác trôi
Trùng dương hoang lạnh huyết mờ côi.
Hồn Em theo cá Hồi vô định
Tìm lối quay về, lạc biển khơi.**

**Còn Em phiêu bạt chốn quê người
Khóc cười nghiêng ngả mấy đêm vui ?
Tuyết xuyên gót lạnh chân dài các
Tĩnh mộng còn hoen gôi ngậm ngùi.**

**Tin lại về thêm bến lạ kia
Tiền xanh hay đỏ cọng trờ chia.
Làn da nhàu tím ai vò nát
Huyền-Trân đâu nữa tiếng than khuya ?**

**Sâu kín lao tù đau xác thân
Đêm đen rợn đỏ mắt hung thần.
Tóc mây làm gôi run sần lạnh
Chén ngọc Em tan, lạc nẻo trần.**

Ta vẫn tìm theo tiếng Mẹ ru
Dù đời vãn cầu thoáng phù du.
Thời gian như búa đau lòng ván
Ta mãi không mong tiếng tạ từ.

Lòng ta vẫn thắm dáng quê hương
Tìm Em, sông núi gọi lên đường.
Xin Em gắng đợi dù mưa bão
Để hát cùng Ta thơ tiếng Thương !

Ba mươi hai năm vẫn hẹn lòng
Thuyền xưa tìm lại bến dòng sông.
Trăng thoi huyền thoại, đời thoi ảo,
Mãi nở trong tim một đóa hồng !

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)
Hải ngoại, tháng 5/2007.

www.vietnamvanhien.net

vietnamvanhien.net